

**Posudek bakalářské/magisterské diplomové práce
Posudek - Závěrečná práce - CZV**

Student: Eva KUBÍNOVÁ

Obor: ČJ - FJ

Název práce v českém jazyce: Četba pro ženy v časopise Lada

Název práce v anglickém jazyce: Reading for women in the Lada magazine

Vedoucí práce: prof. PhDr. Dagmar Mocná, CSc.

Oponent práce: PhDr. Věra Brožová, Ph.D.

Eva Kubínová si pro svou diplomovou práci zvolila nelehké a pro realizaci i velmi „pracné“ téma. Charakterizovat tvář určitého listu v určité době vyžaduje nejen značnou píli a vytrvalou pozornost při excerpování jeho obsahu, ale hlavně propojení kreativity a systematickosti při vlastním zpracovávání excerpovaného materiálu, při jeho utřídění a následné interpretaci, která předpokládá aspoň základní orientaci v dobových kulturních kontextech atd., atd. Nutno předeslat, že autorka si složitý úkol časově omezila (charakterizovat celek časopisu bylo nereálné; na místě však bylo zvážit úpravu názvu práce) a vzhledem k tomu, že jde o absolventskou diplomovou práci, zhostila se ho překvapivě zdařile. Její práci zhodnocuje i fakt, že podrobnější deskripce časopisu *Lada* dosud v literárně historických a literárně lexikografických kompendiích chybí.

U časopisu *Lada* se Eva Kubínová soustředila na klíčové období, kdy mu směr udávala spisovatelka a dobová aktivistka zvl. v ženském hnutí a vzdělávání Věnceslava Lužická (tj. konec roku 1889–1920) Třicet let vydávání časopisu si pak diplomantka příhodně vymezila dobou před 1. světovou válkou, v dané časové výseči vybrala šest ročníků a ty pak podrobila důkladné analýze jako celky – nejen tedy jako platformu pro vydávání beletrie.

Dalším pracovním krokem bylo nepochybně dohledání údajů o autorech, kteří do časopisu přispívali. I když v řada z nich má své heslo v *Lexikonu české literatury*, jedná se většinou o druhořadé spisovatele, často praktikující učitele, produkující texty výchovného zaměření, či písíci i pro děti (Karel Zákoucký). Zde bylo třeba vzhledem k tváři listu hierarchizovat údaje hesla tak, aby pomohly následné analýze jednotlivých tematických oblastí poměrně monotónní prozaické náplně listu. I drobná zjištění (otiskování básní A. Heyduka či J. Vrchlického) mají v těchto kontextech výpovědní hodnotu minimálně k tomu, v jakých vztazích byla redaktorka Lužická, věkem blízká májovcům, se staršími spisovateli v době vpádu moderních uměleckých proudů na českou literární scénu. Také fakt, že někteří autoři zpočátku (zřejmě jako mladí a nadějní) publikovali v *Lumíru*, může mít svou výpovědní hodnotu s ohledem k případné kooperaci s ceněným J. V. Sládkem – mimochodem, u dnes zcela

zapomenuté autorky, učitelky Boženy Melicharové, bydlela v době studií jeho dcera Helena. Další „zapadlá“ autorka, Olga Veselá, neprovdaná Sládkova švagrová, jí dělala v Praze gardedámu, pokud rodiče pobývali ve Zbiroze...

Těžiště diplomové práce Evy Kubínové a současně její největší přínos však tvoří vlastní analýzy textů a jejich interpretační uchopení v tematických, přehledně strukturovaných celcích. Autorka zde předestírá nejčastější typologii otiskovaných próz, upozorňuje na klišé v jejich výstavbě i v charakteristice postav. Současně však velmi zdařile dokládá, že i populární časopis pro ženské čtenářky neustrnul na schématech populární ženské četby, jaká dosud přežívají v obecnějším povědomí, a např. v prózách reflektujících úskalí sociálních aspektů ženské emancipace se náměty blížil dobové tvorbě dnes podstatně více ceněných autorek (R. Svobodová, B. Benešová).

Práci Evy Kubínové ráda doporučuji k obhajobě a těším se na diskusi.

Otázka:

Podle jakého klíče byly voleny excerpované ročníky *Lady*?

V Praze dne 27. 8. 2018

PhDr. Věra Brožová, Ph.D.